

מגדלוד של השפעה - 06

לזכרון 2 ירושלים דפולין

עבודה שבלב

שבת
אם כיסא

במסגרת סדרת מגדלור של השפעה אנו עוסקים בקהילות יהודיות ברחבי העולם תוך התייחסות לשני דגשים מרכזיים:

הראשון, היכולת לקום מתוך שבר וקושי. העם היהודי עבר תלאות וטלטלות והצליח לצמוח למרות הקושי. איך הם עשו זאת? בסדרה אנו מנסים ללמוד מדרכם וללקט אבני דרך שייסיעו לנו להתמודד עם אתגרים והזדמנויות.

השני, לאורך הדורות יהודים נשאו עיניהם אל ירושלים, עיר הקודש והמקדש. הם שאבו ממנה השראה, ראו בה מקור וסמל לזהות יהודית ולעשייה אפקטיבית בדרך התורה והמצוות. במסגרת השיעורים אנו עוברים בין ערים וקהילות שהצליחו עד מאוד ונקראו גם הם 'ירושלים'.

בשיעור הקודם עסקנו בלובלין, ירושלים של פולין, ובתנועת החסידות שפולין היתה אחד ממרכזיה הגדולים.

השבוע נמשיך ונלמד על האופן בו החסידות מסבירה את אחד מעמודי העולם – התפילה.

מדוע מתפללים?

לבבכם לבבכם

וְהָיָה אִם שָׁמַעַתְּ תִשְׁמָעוּ אֶל מְצֹוֹתַי אֲשֶׁר
אֲנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת ה'
אֱלֹהֵיכֶם וּלְעִבְדוֹ בְּכָל לְבַבְכֶם וּבְכָל נַפְשְׁכֶם
(דברים, יא, יג)

חובביק יחזר
 כיצד ניתן לעבוד עם הלב?

בבבל לעבבכם

וְהָיָה אִם שָׁמַעַתְּ תִשְׁמָעוּ אֶל מִצְוֹתַי אֲשֶׁר
 אֲנִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת ה'
 אֱלֹהֵיכֶם וּלְעֲבֹדוֹ בְּכָל לְבַבְכֶם וּבְכָל נַפְשְׁכֶם
 (דברים, יא, יג)

חובביס יחזק

כיצד ניתן לעבוד עם הלב?

עבודה שבכלב

”...עבודה שהיא בלב וזו היא תפלה
שהתפלה קרויה עבודה” (רש”י)

סימני דרך

כדאי לראות את המובאות שבשקף זה
ובזה שאחריו ואז לדון על שתי המובאות יחד

להתכונן...

אין עומדין להתפלל, אלא מתוך כבוד
ראש.

חסידים הראשונים היו שוהים שעה
אחת - ומתפללים, כדי שיכוננו את לבם
למקום

(ברכות, פרק ה', משנה א)

מדברים על זה

המחשבה הראשונית שלנו על
תפילה מתייחסת לתפילה כאל
הזדמנות לבקש על הצרכים
שלנו.

אם כך – מדוע התפילה
נחשבת 'עבודה'?

וגם... לשם מה יש צורך
להתכוון לפני התפילה? מה
יותר פשוט מלגשת ולדבר על
צרכים וקשיים?

הזדמנות למפגש

חושבים שכל עצמה של התפלה היא הדאגה והצרות שעליהם מתפללים, כמו שמבקש העני מן העשיר או כל איש מן מלך בשר ודם אשר בידו להושיעו באיזה דבר. אבל רק איש בער ולא ידע יכול לחלל כ"כ את התפלה ולחשבה רק צרף הדאגות, ולולא צרכיו לא היה מתפלל ח"ו.

כי באמת התפלה בעצמה, התקרבות הלב והשתפכות הנפש לה' בתפלה, זו היא העקר אשר בתפלה. וראה נא במדרש עוד יותר, לא בלבד שאין התפלה מסבבת מן הדאגות והצרות, רק שלפעמים את הדאגות שולח ה' כדי שנתפלל אליו! יתברך (הרבי מפיסנצא, חובת התלמידים, פרק ט).

תכורת

מוזמנים להציץ בפרק השני של סדרת 'המסע אל תוך עצמך' ולהיזכר בדמותו הגדולה של הרבי מפיסנצא

מרכז שאין כמוהו

יְרָדָה לַגּוֹף וְנַחֲבָרָה אֵלָיו מְכַרְחַת הַנְּשָׁמָה לְהִתְקַשֵּׁר עִם עֲנִינִים גּוֹפְנִיִּים, כְּגוֹן אֲכִילָה וְשִׁתְיָה וְכִיּוֹצֵא בָּזָה וּבְאוֹתוֹ זְמַן נְחֻלְשֵׁת הִתְקַשְׁרוּתָה עִם הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

לְכֹן נִקְבְּעוּ זְמַנִּים מְסִימִים בְּיוֹם לְתַפְלָה, כְּדִי לְחַדֵּשׁ וּלְחַזֵּק אֶת הַקְּשֵׁר עִם הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא.

וְלִכֵּן יִשְׁנוּ עֵינֵי הַתְּפִלָּה, וּבְכָל הַתְּקוּף, גַּם אֲצֵל אֵלּוּ שְׁלֵא חָסֵר לָהֶם שׁוֹם דְּבָר. כִּי תַפְלָה אֵינָה רַק תְּחִנָּה וּבִקְשָׁה בְּלִבָּד, אֲלֵא עֵקֶר עֵינֵי הַתְּפִלָּה הוּא: חֲדוּשׁ וְרַעְנוֹן הִתְקַשְׁרוּת וְדִבְקוֹת הָאָדָם עִם הַקַּב"ה"

(ליקוטי שיחות' חלק ב' עמ' 112).

בְּהִשְׁקָפָה רֵאשׁוֹנָה נִרְאָה שְׁמֵשֶׁג הַתְּפִלָּה קָיָם גַּם אֲצֵל אוֹמוֹת הָעוֹלָם (Prayer). אָמְנָם לְאֲמַתּוֹ שֶׁל דְּבָר, קָיָם הַבְּדִל גָּדוֹל וּמַהוּתִי כְּפִי שְׁזָה אֲצֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְעַד לְהַבְּדִיל כְּפִי שְׁזָה אֲצֵל אוֹמוֹת הָעוֹלָם. תִּרְגוּמָה הַמְּדִיקָ שֶׁל הַמִּילָה Prayer הוּא: "בִּקְשָׁה". אֲצֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֵין הַדְּבָר נִקְרָא "בִּקְשָׁה" כִּי אִם בְּשֵׁם "תְּפִלָּה". וְהַחֲלוּק בֵּין בִּקְשָׁה לְתַפְלָה הוּא הַפְּכִי, בִּקְשָׁה פְּרוּשָׁה תְּחִנָּה, וְתַפְלָה פְּרוּשָׁה הַתְּחַבְּרוּת- "נְפִתּוּלֵי אֱלֹקִים נְפִתְלִתִי".

'בִּקְשָׁה' מְדַגֵּיֶשֶׁה שְׁמֵבִקֵּשׁ מִהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁיִתֵּן, מְלִמְעֵלָה לְמִטָּה, אֶת הַחֲסֵר לוֹ. וְכֹאֲשֶׁר לֹא חָסֵר לוֹ דְּבָר אוֹ שְׂאִין לוֹ רְצוֹן לְדַבֵּר - לֹא שִׁיכֵת בִּקְשָׁה.

וְאֵלּוּ 'תְּפִלָּה' מְדַגֵּיֶשֶׁה - הַתְּחַבְּרוּת עִם הַקַּב"ה, מְלִמְטָה לְמַעְלָה. וְעֵינֵי זֶה שִׁיךְ אֲצֵל כָּלָם וּבְכָל עֵת. כָּל יְהוּדֵי יִשׂ לוֹ נְשָׁמָה הַקְּשׁוּרָה עִם הַקַּב"ה. אָמְנָם, מְצַד זֶה שֶׁהַנְּשָׁמָה

מעמיקים לשוב

האם לא נכון להתפלל מתוך בקשה?

מה מוזמלץ?

מִשָּׁל שֶׁהַכָּרִיז הַמֶּלֶךְ בַּיּוֹם שֶׁמָּחַתוּ כָּל מִי שֶׁיִּבְקֹשׁ
 דַּבָּר מִן הַמֶּלֶךְ יִמְלֹאוּ מִבְּקָשׁוֹ, וַיֵּשׁ מִי שֶׁבִּקֵּשׁ שְׂרָרָה
 וְכָבוֹד, וַיֵּשׁ שֶׁבִּקֵּשׁ עֵשֶׂר, וְנָתַנוּ לְכָל אֶחָד מִבְּקָשׁוֹ. וְהָיָה
 שֵׁם חָכָם א' שֶׁאָמַר שֶׁשְּׂאֵלְתוּ וּמִבְּקָשׁוֹ שֶׁיִּדְבַר הַמֶּלֶךְ
 בְּעֵצְמוֹ עִמּוֹ ג' פְּעָמִים בַּיּוֹם, וְהוּטַב מְאֹד בְּעֵינֵי הַמֶּלֶךְ
 מֵאַחַר שֶׁדְּבֹרוֹ חָבִיב עָלָיו מִן עֵשֶׂר וְכָבוֹד, לָכֵן יִמְלֹא
 בְּבִקְשָׁתוֹ שֶׁיִּתְּנוּ לוֹ רְשׁוֹת לְכַנֵּס בְּהִיכְלוֹ לְדַבֵּר עִמּוֹ וְשֵׁם
 יִפְתָּחוּ לוֹ הָאוֹצָרוֹת שֶׁיִּקַּח מִן עֵשֶׂר וְכָבוֹד גַּם כֵּן.
 (כֵּתֵר שֵׁם טוֹב, צַז, מִשְׁמֹ שֶׁל הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב).

במסגרת סדרת מגדלור של השפעה אנו עוסקים בקהילות יהודיות ברחבי העולם תוך התייחסות לשני דגשים מרכזיים:

הראשון, היכולת לקום מתוך שבר וקושי. העם היהודי עבר תלאות וטלטלות והצליח לצמוח למרות הקושי. איך הם עשו זאת? בסדרה אנו מנסים ללמוד מדרכם וללקט אבני דרך שייסיעו לנו להתמודד עם אתגרים והזדמנויות.

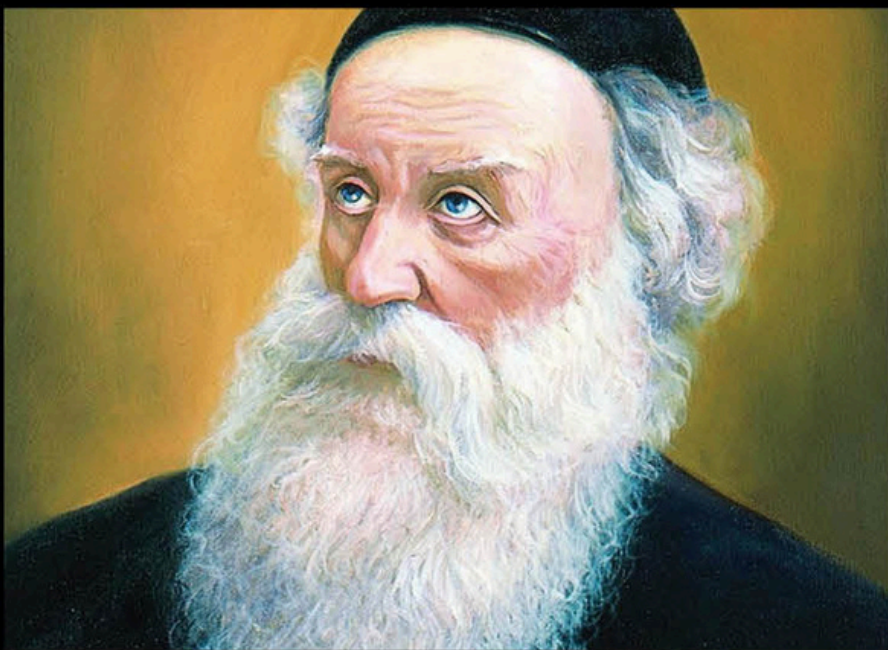
השני, לאורך הדורות יהודים נשאו עיניהם אל ירושלים, עיר הקודש והמקדש. הם שאבו ממנה השראה, ראו בה מקור וסמל לזהות יהודית ולעשייה אפקטיבית בדרך התורה והמצוות. במסגרת השיעורים אנו עוברים בין ערים וקהילות שהצליחו עד מאוד ונקראו גם הם 'ירושלים'.

בשיעור הקודם עסקנו בלובלין, ירושלים של פולין, ובתנועת החסידות שפולין היתה אחד ממרכזיה הגדולים. השבוע נמשיך ונלמד על האופן בו החסידות מסבירה את אחד מעמודי העולם – התפילה.

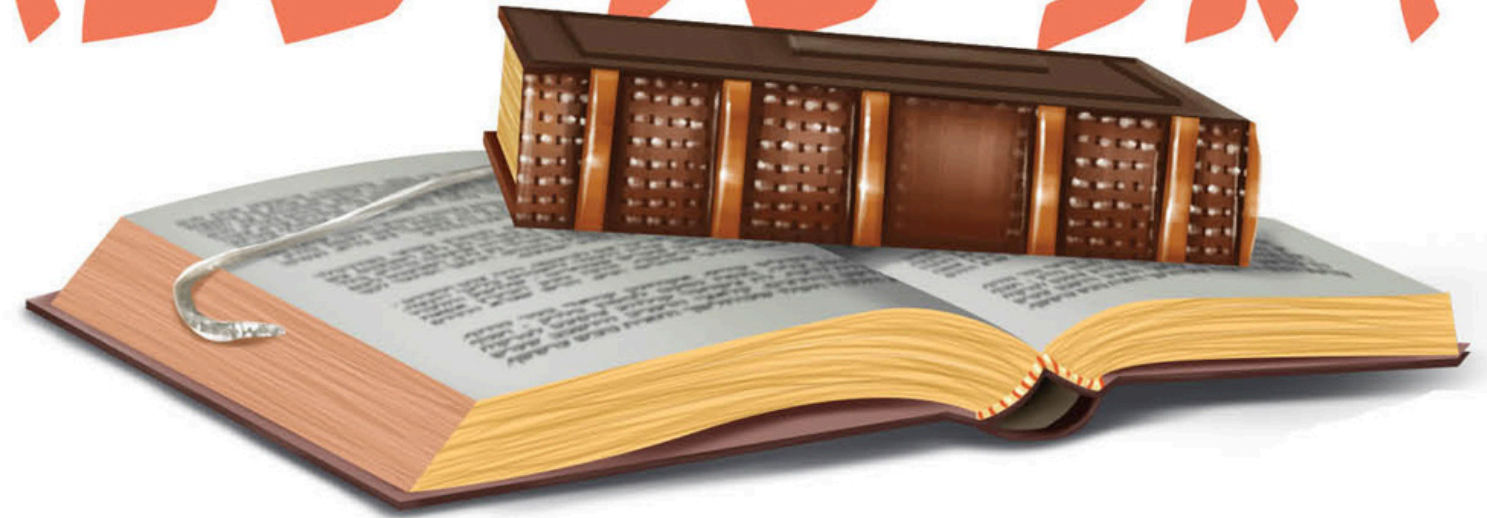

רבי שניאור זלמן מלאדי
 (נולד בי"ח באלול שנת התק"ה
 1745 נפטר בכ"ד בטבת ה'תקע"ג,
 דצמבר 1812) מכונה אדמו"ר
 הזקן, בעל התניא ובעל שולחן
 ערוך הרב[2]. היה יורשו של רבי
 מנחם מענדל מויטבסק בהנהגת
 החסידות ברוסיה, ומייסד תנועת
 חסידות חב"ד והאדמו"ר הראשון
 בשושלת זו, עמד בראשה משנת
 ה'תקל"ב (1772) ועד לפטירתו
 בשנת ה'תקע"ג (1812). חיבר
 מספר ספרים, מהם נתפרסמו
 "ספר התניא" ושולחן ערוך הרב".

הגענו שיש שבת

כִּי בְּכָל יוֹם הָאָרֶה מֵעֵין שַׁבָּת, וְזֶה יַעֲשֶׂה הָאָדָם בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה,
 שְׁיִפְנֶה מִכָּל עֲסָקָיו, שְׁיִהְיֶה אֶצְלוֹ שְׁבִיתָה וּמְנוּחָה כְּבַשְׁבָּת, וַיִּסִּיחַ
 דַּעְתוֹ מִכָּל הַמַּחְשְׁבוֹת הַזָּרוֹת...

(רבי שניאור זלמן מלאדי, בעל התניא, ליקוטי תורה האזינו)

ראש אצמק...

כיצד ניתן לחוות את התפילה באופן בו
מתאר אותו בעל התניא?

כלים של השפעה

התרופה למי המבול של טרדות הפרנסה היא:
'בא אל התיבה'.

'תיבה' מפרש הבעל שם טוב – תיבות. אותיות התורה
והתפילה. על האדם לבוא אל תוך אותיות התורה
והתפילה, להיות מוקף בהן, ואז קיים הביטחון שנהרות
לא ישטפוהו.

מחשבות על מנהיגות

כיצד ניתן 'להיכנס' לתוך מילים?
איך השהות בתוך 'תיבת הנח' של התורה
והתפילה מאפשרת את ההתמודדות עם
העולם שבחוץ?

מנדחה כבה

